

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 2. september 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 386 (Alm. del – § 7. Finansministeriet) af 29. juni 2016

Spørgsmål

Vil ministeren beregne gini-koefficienten af finanslovene for 2012, 2013, 2014 og 2015? Der ønskes en opgørelse over effekten på gini-koefficienten for hvert af årene og samlet set.

Endeligt svar

Det skal indledningsvis understreges, at der knytter sig en række principielle og beregningstekniske forbehold til opgørelsen, og at der knytter sig en betydelig usikkerhed til de opgjorte skøn over fordelingsvirkningerne.

Besvarelsen tager udgangspunkt i en vurdering af de isolerede fordelingsmæssige konsekvenser af finanslovsaftalerne 2012-2015. Disse afspejler ikke de samlede fordelingsvirkninger af den førte politik i perioden.

Den varige fordelingsvirkning af finanslovsaftalerne 2012-2015 skønnes samlet set at indebære en reduktion af indkomstforskellene på knap 1 procent-point målt ved Gini-koefficienten, *jf. tabel 1*. Den varige (fuldt indfasede) fordelingsvirkning af finanslovsaftalerne omfatter virkningen af diskretionære ændringer i skatter, afgifter og sociale ydelser, som forudsættes videreført efter finanslovsårene¹, samt den prioriterede vækst i det offentlige forbrug.

Opdeles fordelingsvirkningerne, stammer de 0,18 procent-point virkningen af diskretionære ændringer, mens 0,79 procent point kommer fra den prioriterede vækst i det offentlige forbrug i perioden 2015 til 2020.

¹ Aftalerne om finansloven for 2014 omfattede bl.a. en fremrykning af (en del af) forhøjelsen af det almindelige beskæftigelsesfradrag og det særlige beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere, der tidligere var besluttet i Aftale om en skattereform i 2012. Denne fremrykning indgår i den opgjorte fordelingsvirkning af finanslovsaftalen i 2014, men har ingen varig fordelingsvirkning (idet skattereformen samlet set ikke ændres). Aftalerne om finansloven for 2015 omfattede bl.a. en ophævelse af den gensidige forsørgerpligt for papirløst samlevende samt en afskaffelse af det laveste satsniveau for unge uddannelseshjælpsmodtagere i par, som tidligere var besluttet med kontanthjælpsreformen fra 2013. Ophævelsen af disse elementer fra kontanthjælpsreformen indgår både i den opgjorte fordelingsvirkning af finanslovsaftalen i 2015 og som en del af den varige virkning af finanslovsaftalen for 2015.

Tabel 1
Fordelingsvirkninger af finanslovsaftalerne i 2012, 2013, 2014 og 2015

	Varig virkning/ virkning i 2020	2013	2014	2015
	Ændring i Gini, pct.-point	Ændring i Gini-koefficient i finans- lovsår, pct.-point		
A. Finanslovsaftaler i alt	-0,18	-	-	-
Aftaler om finansloven for 2012	-0,1	-0,36	-	-
Aftaler om finansloven for 2013	-0,02	-0,03	-	-
Aftaler om finansloven for 2014	-0,01	-	-0,05	-
Aftaler om finansloven for 2015	-0,04	-	-	-0,07
B. Realiseret/prioriteret vækst i offentligt forbrug 2012-2020 (forskul i forhold til nul-vækst)	-0,79			
Faktisk vækst 2012-2014	-0,19			
Prioriteret vækst 2015-2020	-0,59			
Fordelingsvirkninger I alt	-0,97			

Anm.: Fordelingsvirkningen af finanslovsaftalerne for 2012 er opgjort i 2013 (og ikke i finanslovsåret), fordi en række af skatte- og afgiftsinitiativerne i aftalen først havde virkning fra 2013.

Kilde: Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 303 (Alm. del) af 20. marts 2015.

De skønnede fordelingsvirkninger af finanslovsaftalerne i de enkelte finanslovsår omfatter de samlede virkninger inklusiv forøgelse af ressourcerne til offentligt forbrug, der normalt prioriteres som et led i finansloven.

Det bemærkes, at der i ovenstående vurdering af de fordelingsmæssige konsekvenser er set bort fra eventuelle afledte adfærdsvirkninger, hvilket i øvrigt er generel praksis ved vurdering af fordelingsvirkninger af reformer mv.

Der henvises til svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 303 (Alm. del) af 20. marts 2015 for en detaljeret gennemgang af beregningsforudsætningerne.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
 Finansminister